

LAKIALOITE 28/2013 vp

Laki nuorisolain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

Tietosanakirjan määritelmän mukaan monikulttuurisuudella tarkoitetaan useaan eri kulttuuriin liittyvää tai usean kulttuurin piirteitä sisältävää asiaa. Laajemmasta yhteiskunnallisesta näkökulmasta tarkasteltuna monikulttuurisuus on merkinnyt käytännön tasolla erilaisten kulttuurien välistä vuorovaikutusta saman valtioksi määritellyn alueen sisäpuolella.

Monikulttuurisuuspolitiikkaa on ylläpidetty Suomessa aktiivisesti lainsäädännön avulla. Tämä julkisen vallan juridinen linja on huomattavissa myös nuorisolaissa (72/2006), jonka tavoitteena on tukea nuorten kasvua ja itsenäistymistä, edistää nuorten aktiivista kansalaisuutta ja nuorten sosiaalista vahvistumista sekä parantaa nuorten kasvu- ja elinoloja. Nuorisolain 1 §:n 2 momentissa yhteisöllisyys, yhteisvastuu, yhdenvertaisuus ja tasa-arvo, monikulttuurisuus, kansainvälisyys, terveet elämäntavat sekä ympäristön ja elämän kunnioittaminen mainitaan kyseisen lain tavoitteiden toteutumisen lähtökohtina.

Nuorisolain 1 §:n 2 momentin määritelmä monikulttuurisuudesta nuorisolain tavoitteiden toteuttamisen lähtökohtana voidaan asettaa yhteiskunnallisten reaalihavaintojen perusteella kyseenalaiseksi. Monikulttuurisuuden on todettu arkielämässä aiheuttavan muun muassa eriarvoistumista sekä heikentävän yleistä yhteiskunnallista vakautta ja turvallisuutta. Tutkimustietoa monikulttuurisuudesta on tuottanut Harvardin yliopiston professori Robert D. Putnam, jonka havainnoista käy ilmi, että monimuotoiset yhteisöt heikentävät yleistä sosiaalista luottamusta

yhteiskunnassa. Tämä ilmenee esimerkiksi alentuneena uskona omiin poliittisiin vaikutusmahdollisuuksiin ja luottamuksen puutteena virallisia instituutioita kohtaan. Monikulttuurisuuden negatiivisia vaikutuksia yhteisöille ei vähentänyt tutkimusmateriaalin muokkaaminen luokkaja tulotason mukaan.

Toimivan ja vakaan monikulttuurisen valtion luominen on epäonnistunut kaikkialla siellä, missä sitä on yritetty. Muun muassa Saksan nykyinen liittokansleri Angela Merkel sekä Ison-Britannian pääministeri David Cameron ovat linjanneet monikulttuurisen yhteiskuntakokelun epäonnistuneeksi huolimatta vuosikymmenten mittaisista ponnisteluista. Suomessa ja muualla Länsi-Euroopassa harjoitettu monikulttuurisuuspolitiikka on kiistämättä aiheuttanut sen, etteivät maahanmuuttajat ole sopeutuneet vallitsevaan yhteiskuntaan, vaan he ovat eristäytyneet omiksi ryhmikseen. Suomessakaan maahanmuuttajia ei kannusteta tarpeeksi sopeutumaan suomalaiseen kulttuuriin, vaan heitä kehoitetaan ensisijaisesti toteuttamaan omia kulttuurillisia tapojaan ja normejaan. Joskus nämä vähemmistökulttuurilliset traditiot saattavat olla täysin ristiriidassa Suomen lainsäädännön ja yhteiskuntajärjestyksen kanssa. Tästä esimerkkinä on muun muassa sukupuolten tasa-arvoon liittyvät epäkohdat maahanmuuttajayhteisöjen sisällä. Tämän lisäksi erilaisen kulttuuritaustan omaavan maahanmuuttajan pääsyä esimerkiksi työelämään tuetaan valtion toimesta etnisten kiintiöiden ja positiivisen syrjinnän keinoin. Näitä käytäntöjä perustellaan muun muassa

monikulttuurisuuden tukemisella. Vähemmistö-
kulttuurien ja niiden edustajien erityisasema ja
-kohtelu ovat omiaan synnyttämään kateutta ja
suurentamaan kuilua valtaväestön ja maahan-
muuttajien välillä.

Suomessa on käyty jo usean vuoden ajan jul-
kista keskustelua poliittisten puolueiden nuori-
sojärjestöjen ja muiden nuorison etuja ajavien
kansalaisjärjestöjen saamista valtion myöntä-
mistä tukirahoista. Julkisuudessa on esitetty
epäilyjä siitä, että nuorisolain 1 §:n 2 momentin
mainitseman monikulttuurisuuden kritisointi
nuorisojärjestöjohtoisesti kyseisen lain tavoit-
teiden toteutumisen lähtökohtana saattaisi jopa
johtaa tukien menettämiseen. Monikulttuuri-
suutta ei kuitenkaan voida missään nimessä aset-
taa perustuslain 12 §:n turvaaman sananvapau-
den yläpuolelle. Tosiasiallisesti valtion subven-
tion katkaisu nuorisojärjestöille monikulttuuri-
suuskritiikin vuoksi uhkasi vakavasti de-

mokraattista yhdenvertaisuutta ja kansalaisyh-
teiskunnan moniäänisyyttä.

Suomen valtion tulee turvata kaikille yhtäläi-
set vapaudet ylläpitää Suomen lain asettamissa
rajoissa omaa kulttuuriaan, kieltään, identiteet-
tiään ja uskonnollista vakaumustaan, mutta ei
ryhtyä vähemmistöidentiteettien ylläpitäjäksi ja
rahoittajaksi. Nuorisolain ei pidä olla tässä ta-
pauksessa poikkeus. Valtiovallan juridisen neut-
raliteetin säilyttämiseksi nuorisoa koskevan
kansalaisyhteiskuntatoiminnan tukemisessa ja
nuorison oman arvomaailman kehittämisessä
olisikin nuorisolain 1 §:n 2 momentista poistet-
tava monikulttuurisuus kyseisen lain tavoittei-
den toteutumisen lähtökohtana.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

*että eduskunta hyväksyy seuraavan la-
kiehdotuksen:*

Laki

nuorisolain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan nuorisolain (72/2006) 1 §:n 2 momentti seuraavasti:

1 §

Tavoite

tasa-arvo, kansainvälisyys, terveet elämäntavat
sekä ympäristön ja elämän kunnioittaminen.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____
kuuta 20_____ .

Tavoitteen toteuttamisessa lähtökohtina ovat
yhteisöllisyys, yhteisvastuu, yhdenvertaisuus ja

Helsingissä 17 päivänä toukokuuta 2013

Olli Immonen /ps
Hanna Mäntylä /ps
Jussi Halla-aho /ps
Ville Vähämäki /ps

Vesa-Matti Saarakkala /ps
Maria Lohela /ps
Reijo Tossavainen /ps
Juho Eerola /ps

Teuvo Hakkarainen /ps
Pietari Jääskeläinen /ps
Osmo Kokko /ps
Anssi Joutsenlahti /ps
Reijo Hongisto /ps
James Hirvisaari /ps
Lauri Heikkilä /ps

Ritva Elomaa /ps
Jussi Niinistö /ps
Martti Mölsä /ps
Jari Lindström /ps
Laila Koskela /ps
Tom Packalén /ps